

gering har accepteret, at Nicetraktaten er blevet genåbnet, og at et stort land som Italien har fået et ekstra medlem af Europa-Parlamentet.

Det er sket i forståelse med japartierne, bl.a. Socialdemokraterne, som hr. Jan Petersen jo faktisk er medlem af, så det er jo ikke mig, der går ind og genåbner en traktatforhandling for at give de store lande mere magt på bekostning af de små, det er da Socialdemokraterne og hr. Jan Petersen. Jeg synes da, at Socialdemokraterne og hr. Jan Petersen og Socialdemokraternes repræsentanter i Europa-udvalget skulle have sagt: Den danske regering nedlægger veto mod en sådan ændring af traktatgrundlaget; det kan vi ikke være med til. Og formelt set kunne italienerne ikke være kommet igennem med det. Så det ikke mig, der har et problem her, det er Socialdemokraterne.

Kl. 17:12

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ordføreren. Jeg skal nu give ordet til indenrigs- og sundhedsministeren.

Kl. 17:13

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg skal gøre det meget, meget kort, for skiftende ordførere har jo næsten i detaljer gjort rede for de fire elementer, som lovforslaget her rummer. Jeg kan konstatere, at for de tre elementers vedkommende, som jo, kan man sige, meningsfuldt kan være genstand for en debat i salen her i dag, er der opbakning til lovforslaget.

Jeg har også noteret mig den vinkel, som hr. Jan Petersen sætter på det i forhold til afgrænsningen af botilbud. Det synes jeg egner sig til at blive drøftet nærmere under udvalgsarbejdet.

Tilbage står i virkeligheden så denne tvist om, hvorvidt vi skal tage konsekvensen af de traktater, vi ratificerer, eller ikke tage konsekvensen af dem. Det forekommer mig at være en lidt meningsløs debat, for faktum er jo, at der er forhandlet en traktat på plads med en tilhørende akt om Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse til Den Europæiske Union. Den udvidelsestraktat med tilhørende udvidelsesakt, som indebærer, at den danske repræsentation i Europa-Parlamentet går fra 14 til 13, er blevet godkendt og ratificeret af Danmark efter en procedure her i Folketingssalen. Det ville sådan set, mener jeg, være tjenesteforsømmelse af allerhøjeste grad, hvis jeg mødte op her i Folketingssalen med et udspil til lov om valg til Folketinget, lov om valg til danske medlemmer af Europa-Parlamentet og lov om kommunale og regionale valg

uden også at stille forslag om, at vi som konsekvens af de aftaler, vi har indgået, og som Folketinget har godkendt, sørger for, at paragrafferne er i orden. Så jeg mener slet ikke, det her element er til nogen form for diskussion, og derfor må jeg sige, at hele ideen om at dele lovforslaget også for at sige det ligeud forekommer noget søgt.

Det, der kan gøres til genstand for en debat i sin substans her, når vi snakker om den danske valglov, er de øvrige tre elementer, som jeg forfatter der er bred opbakning til. Og givet at der er det, går jeg også ud fra, at et enigt Folketing vil kunne støtte det her lovforslag.

Så kan man have andre holdninger til nogle fremadrettede drøftelser eller nogle bagudrettede drøftelser i EU, og dem må man så tage i de særlige fora, der er indrettet til det, når regeringen skal gives mandat m.v. Hvis man påvirker den proces, med det resultat at Danmark pludselig er i en situation, hvor vi fordobler antallet af europaparlamentarikere, skal jeg nok love at møde op med et lovforslag, efter hvilket vi så også i den danske lovgivning sørger for, at vi vælger et dobbelt antal europaparlamentarikere. Indtil da tror jeg det vil være fornuftigt, at vi vælger det antal, som vi via internationale traktater har skabt mulighed for at vi kan vælge.

Med det stiller jeg mig til rådighed for en forhåbentlig hurtig og effektiv udvalgsbehandling, der kan munde ud i, at et enigt Folketing kan støtte det her lovforslag.

Kl. 17:16

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Hr. Poul Nødgaard for en kort bemærkning. Som ordfører i anden runde? Nej? Så er det fra medlemmets plads.

Kl. 17:16

Poul Nødgaard (DF):

Det her lovforslag har jeg jo givet tilsagn om at Dansk Folkeparti vil støtte, for så vidt angår de tre elementer, som ministeren har nævnt.

Men vedrørende det med at sætte antallet ned fra 14 til 13 spurgte jeg ministeren, om han ville medvirke aktivt til, som man normalt gør her i Folketinget, når man er fleksibel over for hinanden, at vi deler lovforslaget, så den del af lovforslaget, der vedrører det EU-spørgsmål, bliver trukket ud i et lovforslag for sig selv – så vi får et såkaldt A- og B-forslag, som vi vist normalt kalder det her i Folketinget – og så vi jo bare frit kan stemme nej til det B-forslag, som så kommer ud, og dermed leve op til det, vi helt gi-